

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การรับรู้ของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังในการ์ตูนทางโทรทัศน์ เรื่องชินจังจอมแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการแสดงพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังในด้านต่างๆ และเพื่อศึกษาการรับรู้ จดจำ และตีความของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่อาศัยการเก็บข้อมูลจากการวิเคราะห์เนื้อหา และการจัดสนทนากลุ่ม (Focus group) โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า การรับรู้ จดจำ และตีความของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ เพศ อายุ และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การวิเคราะห์เนื้อหาการ์ตูนชินจังจอมแก่น ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาจากวีดีโอและวีดีโอซีดีที่มีวางจำหน่ายและให้เข้าในปี 2543 รวมทั้งหมด 24 ม้วน 245 ตอน เพื่อดูลักษณะโครงเรื่อง การดำเนินเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร และพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังในด้านต่างๆ สำหรับการศึกษการรับรู้ จดจำและตีความของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเด็กก่อนวัยเรียนที่มีอายุระหว่าง 2 – 5 ปี กับ เด็กวัยเรียนที่มีอายุระหว่าง 6 – 12 ปี โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกัน และแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 เด็กก่อนวัยเรียน ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเพชรเกษม 2
- กลุ่มที่ 2 เด็กก่อนวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดตะล่อม
- กลุ่มที่ 3 เด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเพชรเกษม 2
- กลุ่มที่ 4 เด็กวัยเรียน ที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดตะล่อม

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ผู้วิจัยได้จัดให้ดูวีดีโอชินจังจอมแก่นที่ได้คัดเลือกมาทั้งหมด 3 ตอน ให้ดูตอนละ 1 ครั้ง หลังจากนั้นจึงทำการจัดสนทนากลุ่ม (Focus group) ให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามและเสนอความคิดเพื่อดูการรับรู้ จดจำ และตีความของเด็กที่มีต่อการดูชินจังจอมแก่น ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยในด้านต่างๆ ดังนี้

เนื้อหาของการ์ตูนชินจังจอมแก่น

การ์ตูนชินจังจอมแก่นเป็นการ์ตูนแนวตลก (Comedy) ที่วาดโดยนักเขียนการ์ตูนชาวญี่ปุ่นชื่อ Yoshito Usui เป็นการ์ตูนขนาดสั้นจบในตอน เสนอแก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กภายใต้สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวและสิ่งแวดล้อมในสังคมยุคปัจจุบัน โดยผู้แตงนำภาพตัวการ์ตูนชินจังมาแสดงบทบาทของเด็กเล็กอายุ 5 ปี ที่มีการกระทำพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ อย่างตรงไปตรงมาภายใต้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และจากความซุกซนทำให้กลายเป็นการสร้างปัญหาความวุ่นวายให้กับพ่อ แม่ คุณครู เพื่อนๆ รวมทั้งบุคคลอื่นที่ตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกันกับชินจัง ผู้แตงนำเสนอมุขตลกต่างๆ ที่มีความเกินจริงสอดแทรกไปกับการแสดงพฤติกรรมของตัวการ์ตูน ทำให้การแสดงพฤติกรรมนั้นๆ เป็นความตลกขบขันและทำให้เกิดความสนุกสนานของเรื่องราว

ตัวละคร

ตัวละครในการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น จะมีอุปนิสัย พฤติกรรมและการดำเนินชีวิตคล้ายกับชีวิตจริงของมนุษย์ โดยมีแสดงบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันไป โดยตัวละครแบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ตัวละครหลักในเรื่อง ได้แก่ ครอบครัวโนะฮาร่า ซึ่งประกอบไปด้วย ชินจัง คุณแม่และคุณพ่อของชินจัง ตัวละครหลักทั้ง 3 ตัวมีบทบาทสำคัญมากในการดำเนินเรื่อง โดยเฉพาะชินจังที่เป็นตัวเด่นที่สุดในเรื่อง

2. ตัวละครรอง ได้แก่ คุณครูประจำชั้นและเพื่อนสนิทที่อยู่ห้องเรียนเดียวกับชินจัง ตัวละครรองจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญรองจากตัวละครหลัก การดำเนินเรื่องจะต้องมีตัวละครรองเข้ามาช่วยเสริมให้เนื้อหามีความสมบูรณ์มากขึ้น

3. ตัวละครอื่นๆ เป็น ตัวละครที่จะพบเห็นไม่บ่อยนัก แต่จะมีบทบาทสำคัญในบางตอน และมีส่วนสำคัญในการเพิ่มความสนุกสนานในการดำเนินเรื่อง ได้แก่ ชิโร่ คุณปู่ของชินจัง คุณแม่ของเนเน่จัง เป็นต้น

โครงเรื่อง

โครงเรื่องในการ์ตูนชินจังจอมแก่นใช้ลักษณะการดำเนินเรื่องที่ดำเนินไปตามลำดับกาลเวลา เนื้อหาบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันของตัวละคร โดยใช้การเปิดเรื่องด้วยการกระทำที่น่าสนใจของตัวละคร คือ เปิดเรื่องด้วยการแสดงพฤติกรรมภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันของตัวละคร ซึ่งตัวละครที่ใช้ในการเปิดเรื่องส่วนใหญ่เป็นตัวละครหลัก ได้แก่ แม่ของชินจัง คิดเป็นสัดส่วน 22% และสถานที่ที่ใช้ในการเปิดเรื่องส่วนใหญ่จะเป็นที่บ้านของชินจัง คิดเป็นสัดส่วน 53% แสดงให้เห็นว่าการ์ตูนชินจังจอมแก่นเปิดเรื่องโดยใช้ภาพชีวิตประจำวันและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของชินจังเพื่อให้ผู้ชมง่ายต่อการเข้าใจเรื่องราวก่อนที่จะเชื่อมโยงไปยังสถานการณ์อื่นๆ ต่อไป

การดำเนินเรื่องในแต่ละตอนตัวละครชินจังจะเข้ามาเป็นผู้สร้างปัญหามากที่สุด คิดเป็นสัดส่วน 76% และตัวละครที่ได้รับความเดือดร้อนจากการสร้างปัญหาของชินจังมากที่สุด คือ แม่ของชินจัง คิดเป็นสัดส่วน 25% ในขณะเดียวกันตัวละครที่ต้องคอยเข้ามาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ แม่ของชินจังอีกเช่นเดียวกัน คิดเป็นสัดส่วน 32% ทั้งนี้เพราะบทบาทของแม่และชินจังจะมีใกล้ชิดสนิทสนมกันมากที่สุด แม่จะรักชินจังมากเวลาไปไหนมาไหนก็จะพาชินจังไปด้วยเสมอ แต่ด้วยพฤติกรรมที่แสนซุกซนของชินจังทำให้เข้าไปสร้างปัญหาความวุ่นวาย แม่จึงต้องเป็นผู้คอยเข้าไปแก้ไขปัญหาและเป็นผู้รับผลกระทบด้วยเช่นกัน

สำหรับลักษณะการปิดเรื่องในการ์ตูนชินจังมีอยู่ 3 รูปแบบ คือ ปิดเรื่องด้วยความสุข ปิดเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย และปิดเรื่องแบบไม่มีความสุข ซึ่งส่วนใหญ่พบว่าการ์ตูนชินจังจอมแก่นจะปิดเรื่องแบบพลิกความคาดหมายมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วน 40%

พฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง

พฤติกรรมการแสดงออกของตัวการ์ตูนชินจังเป็นจุดเด่นของเรื่องและเป็นที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์มากที่สุด ผู้แต่งได้สร้างให้ชินจังแสดงพฤติกรรมอย่างตรงไปตรงมาตามความคิดความต้องการของตนโดยไม่คำนึงถึงกรอบและระเบียบของสังคมที่วางไว้ พฤติกรรมของชินจังที่พบจากการวิเคราะห์เนื้อหาจากวีดิเทปและวีดีโอซีดี จำนวน 24 ม้วน รวม 245 ตอน มีทั้งหมด 18 พฤติกรรม โดยเรียงตามลำดับพฤติกรรมที่พบมากที่สุด ไปยังพฤติกรรมที่พบน้อยที่สุด มีดังนี้

พฤติกรรมของชินจัง	สัดส่วนพฤติกรรมที่พบจากเนื้อหาทั้งหมด 245 ตอน
1. พุดจาไม่สุภาพ อวดดี ทำท่าย เทียงผู้ใหญ่ พุดตรงไปตรงมา ตำหนิผู้อื่น	21%
2. ดื้อรั้น ชุกชน ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ เอาแต่ใจตนเอง ไม่มีความเกรงใจ	17%
3. อวดอวยวะเพศหรือกั้นต่อหน้าผู้อื่น ทะเลิ่ง แอบดูกางเกงใน เปิดกระโปรงผู้อื่น เอาชุดชั้นในของแม่มาเล่น	9%
4. ทำท่าทางเจ้าชู้ พุดจาจีบผู้หญิงที่อายุมากกว่า จินตนาการถึงผู้หญิง	9%
5. พุดจาและทำท่าทางเลียนแบบผู้อื่น	8%
6. ชอบพุดผิด หรือใช้คำพุดผิด	8%
7. ช่างสงสัย ช่างซักช่างถาม อยากรู้ อยากเห็น	7%
8. ช่วยเหลือพ่อแม่และผู้อื่น ใจดี มีเมตตา	4%
9. ซี้ลึมและซี้เกียจ เช่น ตื่นสาย แม่เรียกใช้ก็ไม่ยอมไป	3%
10. ตีความหมายคำพุดผิดและนำไปปฏิบัติผิดๆ	3%
11. มีความคิดในการแก้ปัญหาไม่เหมือนคนทั่วไป	3%
12. รำเริ่ง สนุกสนาน	2%
13. แกล้งเพื่อน คนอื่น และสัตว์	2%
14. มีความคิดสร้างสรรค์	2%
15. โกหก	1%
16. กล้าหาญ และกล้ายอมรับผิด	1%
17. ไม่ยอมรับผิด โยนความผิดให้ผู้อื่น ใช้คำพุดแก้ตัวทำให้ตนเองถูก คนอื่นผิด	0%
18. ตั้งใจ เอาจริงเอาจัง	0%
รวมทั้งหมด	100%

จากการวิเคราะห์พบว่า พฤติกรรมที่ตัวการ์ตูนชินจังแสดงออกนั้นมีทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยพฤติกรรมที่พบมากที่สุดได้แก่

1. พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพูดจา
2. พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความซุกซน
3. พฤติกรรมทางด้านเพศ ได้แก่ ทะเลาะ อดอวยวะเพศ เป็นต้น

ซึ่งพฤติกรรมทางด้านเพศของชินจังเป็นพฤติกรรมที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์มากที่สุด แต่จากการวิจัยกลับพบมากเป็นอันดับที่ 3 รองจากการพูดจา และการแสดงความซุกซน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะลักษณะสังคมและวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันส่วนใหญ่ยังมองว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ควรปกปิดไม่ควรเปิดเผยในที่สาธารณะ ดังนั้นเมื่อพบเห็นพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังที่แสดงออกในเรื่องนี้อย่างเปิดเผย จึงทำให้คนในสังคมส่วนใหญ่รับไม่ได้กับการแสดงพฤติกรรมเช่นนี้ ในขณะที่การพูดจาถึงผู้ใหญ่หรือต่อว่าผู้อื่นแม้จะเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี แต่ก็ยังอยู่ในจุดที่สังคมไทยยอมรับได้มากขึ้น

แม้ว่าพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาจะเป็นพฤติกรรมในด้านที่ไม่เหมาะสมถึง 91% แต่จากข้อสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ในเนื้อหาของการ์ตูนจะมีการนำเสนอบทลงโทษแก่ตัวการ์ตูนเมื่อมีการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และตัวละครในเรื่องจะพูดถึงผลเสียของการกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อชินจังมีการแสดงพฤติกรรมเลียนแบบพ่อเรื่องการดื่มเหล้า แม่ของชินจังก็จะมาสอนและอธิบายเหตุผลกับชินจังว่าไม่อนุญาตเพราะเหตุใด หรือในสถานการณ์ที่ชินจังพูดจาต่าหิแม่ ชินจังก็จะถูกแม่ลงโทษ หรือสถานการณ์ที่ชินจังใช้คำพูดผิดๆ เวลาที่พูดกับคุณครู คุณครูของชินจังก็จะแก้ไขคำพูดที่ถูกต้องให้กับชินจัง ซึ่งในการ์ตูนบางเรื่องจะดำเนินเรื่องผ่านไปโดยที่ตัวการ์ตูนไม่ได้รับบทลงโทษหรือไม่มีการเตือนให้เด็กๆ ที่ดูได้รับทราบถึงผลดีผลเสียในสิ่งที่ตัวการ์ตูนได้แสดงออกมา

จากการวิเคราะห์เนื้อหาการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่นที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้วิจัยได้ข้อสังเกตว่า เนื้อหาภายในเรื่องเป็นการล้อเลียนพฤติกรรมของเด็กกับผู้ปกครองในยุคปัจจุบันแก่นเรื่องของการ์ตูนชินจังจอมแก่นจึงต้องการสื่อให้ผู้ชมมีความเข้าใจลักษณะการแสดงพฤติกรรมความรู้สึกนึกคิดในการตัดสินใจแก้ปัญหาในเรื่องต่างๆ ของเด็กในยุคปัจจุบันที่แสดงออกกับบุคคลในครอบครัวและบุคคลอื่นๆ ซึ่งพฤติกรรมของชินจังที่พบมาทั้งหมดตามหลักจิตวิทยาจัดเป็นพฤติกรรมที่เป็นไปตามธรรมชาติของเด็ก แต่ด้วยความที่เป็นการ์ตูนแนวตลกผู้แต่งจึงนำเสนอ

การแสดงพฤติกรรมในด้านต่างๆ มากเกินความเป็นจริงและแสดงออกตรงไปตรงมามากเกินบรรทัดฐานของสังคม แต่สิ่งเหล่านี้กลายเป็นมุขตลกและเป็นจุดเด่นของการ์ตูน จากงานวิจัยของมาณิษา พิศาลบุตร (2533) ในเรื่องการสื่อความหมายในนิตยสารการ์ตูนชายหัวเราะฉบับกระเป๋ พบว่า ตัวละครสามารถเป็นตัวสร้างมุขตลกของการ์ตูน โดยสามารถเกิดได้จากบุคลิก ลักษณะของตัวละครนิสัยและพฤติกรรมของตัวละคร และโชคชะตาของตัวละคร ซึ่งสอดคล้องกับการสร้างมุขตลกของการ์ตูนชินจังจอมแก่นที่ใช้การสร้างมุขตลกจากบุคลิกลักษณะและพฤติกรรมของตัวละคร

อย่างไรก็ตาม การเล่นมุขตลกที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกในด้านที่ไม่เหมาะสมของตัวการ์ตูนนั้นก็ยังมีจุดที่น่าเป็นห่วงว่า ผู้รับสารที่เป็นเด็กเมื่อได้ดูจะสามารถรับรู้ และตีความแยกแยะสิ่งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมของการ์ตูนได้หรือไม่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้จัดสนทนากลุ่มศึกษาการรับรู้ของเด็กที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง และได้ข้อสรุปจากการวิจัยดังนี้

การรับรู้ จุดจำและตีความของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง

ลักษณะการเปิดรับการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่มมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 5 ปี ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนที่เข้าการสนทนากลุ่มมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 9 ปี ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับกลาง-สูงส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 30,000 – 50,000 บาทและบางครอบครัวมีมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ผู้ปกครองของกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายและเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว สำหรับครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 7,000 บาทต่อเดือน โดยผู้ปกครองของกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง

ทั้งเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียนส่วนใหญ่ชื่นชอบการ์ตูนชินจังจอมแก่นคิดเป็นสัดส่วน 95% และอีก 5% ไม่ชอบดูการ์ตูนชินจัง โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนจะมีความชอบการ์ตูนชินจังจอมแก่นมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียน ทั้งนี้เพราะเด็กวัยเรียนหันไปสนใจการ์ตูนประเภทสตั๊มป์แปลงร่าง เช่น ดิจิมอนและโปเกมอนมากกว่า สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ชอบการ์ตูนชินจังจอมแก่นได้ให้เหตุผลว่า เพราะการ์ตูนมีความสนุกสนาน ตลกขบขัน คลายเครียด

แม้ว่าจะเป็นการดูการ์ตูนที่มีความเพลิดเพลินอยู่บ้าง แต่เด็กๆ ก็คิดว่าเป็นเรื่องตลกขบขันมากกว่าเป็นเรื่องน่าอายที่ไม่ควรดู

เมื่อเปรียบเทียบการติดตามดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์ระหว่างเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนมีการติดตามดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นมากกว่าเด็กวัยเรียน โดยเด็กก่อนวัยเรียนติดตามดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นทุกวันคิดเป็นสัดส่วน 95% ในขณะที่เด็กวัยเรียนติดตามดูการ์ตูนชินจังทุกวันคิดเป็นสัดส่วน 75% ทั้งนี้เพราะเด็กวัยเรียนเริ่มมีความสนใจที่จะทำกิจกรรมอื่น และบางคนหันไปสนใจในการดูประเภทอื่นมากกว่าที่จะมาติดตามดูการ์ตูนชินจังทุกวัน รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างวัยเรียนบางคนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง ผู้ปกครองจะไม่อนุญาตให้ดูการ์ตูนชินจัง

ลักษณะการดูการ์ตูนชินจังทางโทรทัศน์นั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนส่วนใหญ่จะดูกับบิดามารดา (50%) ในขณะที่เด็กวัยเรียนส่วนใหญ่ดูการ์ตูนชินจังกับพี่น้อง (40%) และเมื่อเปรียบเทียบจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง ส่วนใหญ่จะดูการ์ตูนชินจังกับบิดามารดา (60%) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับต่ำส่วนใหญ่จะดูกับพี่น้อง (35%)

โดยระหว่างที่ดูการ์ตูนชินจังจอมแก่นทางโทรทัศน์นั้น ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างทั้งเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียนส่วนใหญ่จะไม่เคยสอนหรือวิจารณ์การแสดงพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังให้กลุ่มตัวอย่างได้ฟัง แต่จะมีผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างเพียง 15% เท่านั้น ที่เคยสอนหรือวิจารณ์พฤติกรรมชินจัง ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังไม่เห็นความสำคัญของการนั่งดูโทรทัศน์กับเด็กๆ ส่วนหนึ่งเพราะการประกอบอาชีพของผู้ปกครองทำให้กลับบ้านดึกไม่สามารถนั่งดูโทรทัศน์กับเด็กได้ และส่วนหนึ่งอาจมาจากความคิดของผู้ปกครองที่คิดว่าสิ่งที่การ์ตูนแสดงเป็นเพียงมุขตลกที่สร้างความสนุกสนานให้กับเด็กเท่านั้น โดยผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง จะมีโอกาสได้พูดคุยและวิจารณ์การ์ตูนชินจังให้เด็กได้รับรู้มากกว่าผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ

สำหรับการติดตามซื้อสินค้าหรือครอบครองผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการตุ๋นชินจังจอมแก่นพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงจะมีการซื้อสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการตุ๋นชินจังมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนจะมีการซื้อและครอบครองสินค้าประเภทตุ๊กตาและวิดีโอซีดีมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างวัยเรียนจะซื้อหนังสือการ์ตูนชินจังมากที่สุด ส่วนหนึ่งเป็นเพราะผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำมองว่าสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการตุ๋นชินจังจอมแก่นเป็นความสิ้นเปลืองและไม่จำเป็นต้องซื้อหามาเก็บไว้

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า อายุและสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวของเด็กมีผลต่อการเปิดรับการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น โดยเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันจะเปิดรับการ์ตูนชินจังจอมแก่นแตกต่างกันในทุกๆ ด้าน แต่เด็กที่มีมาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำจะไม่มี ความแตกต่างในด้านการติดตามดูการ์ตูนชินจัง และในด้านการอนุญาตให้ดูการ์ตูนชินจังของผู้ปกครอง และไม่มีผลต่อความชื่นชอบการ์ตูนชินจัง

การรับรู้ จุดจำและตีความของเด็กที่มีต่อเนื้อหาและตัวละครในการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น

เนื้อหาการ์ตูน

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถจดจำเนื้อหาการ์ตูนชินจังจอมแก่นจากวิดีโอที่ฉายให้ดูเป็นตัวอย่างจำนวน 3 ตอนได้ โดยกลุ่มวัยเรียนจะจดจำเหตุการณ์ สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ และรับรู้ถึงเหตุผลที่ตัวละครกระทำพฤติกรรมนั้นๆ ได้ดีกว่าเด็กก่อนวัยเรียน ในขณะที่เด็กกลุ่มก่อนวัยเรียนจะจดจำได้เฉพาะเหตุการณ์และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ในฉากสุดท้ายที่ได้ดู ได้ดีกว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในฉากแรกๆ และยังอธิบายเหตุผลที่ตัวละครกระทำพฤติกรรมนั้นๆ ไม่ได้

ตัวละคร

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนสามารถจดจำชื่อตัวละครที่เป็นภาษาญี่ปุ่นได้มากกว่าเด็กก่อนวัยเรียน และยังสามารถจดจำเหตุการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวละครนั้นๆ จากเนื้อหาที่เคยได้ดูมาและนำมาอธิบายเพิ่มเติมได้ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนไม่สามารถจดจำชื่อตัวละครที่เป็นภาษาญี่ปุ่นได้ทั้งหมด แต่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครนั้นๆ กับชินจังได้

อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียนสามารถรับรู้และตีความพฤติกรรมของตัวละครทุกตัวได้ถูกต้อง แต่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนสามารถอธิบายพฤติกรรมของตัวละครได้มากกว่า

จากผลสรุปข้างต้น แสดงว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อการรับรู้ จดจำและตีความเนื้อหาและตัวละครในเรื่องชินจังจอมแก่น โดยเด็กวัยเรียนสามารถอธิบายและจดจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากตอนที่ได้ดูได้ดีกว่าเด็กก่อนวัยเรียน รวมทั้งจดจำชื่อภาษาญี่ปุ่นของตัวละครได้ดีกว่าเด็กก่อนวัยเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงจะสามารถรับรู้และจดจำตัวละครในเรื่องชินจังจอมแก่นได้มากที่สุด

สำหรับกลุ่มเด็กก่อนวัยเรียน ตัวแปรทางด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีผลต่อการรับรู้ จดจำ และตีความเนื้อหา และไม่มีผลต่อการรับรู้และจดจำในด้านตัวละคร ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันสามารถรับรู้ จดจำและตีความเนื้อหาจากตอนที่ได้ดูได้เหมือนกัน และยังรู้จักตัวละครในเรื่องได้ใกล้เคียงกัน

สำหรับเด็กวัยเรียน ตัวแปรทางด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีผลต่อการรับรู้ จดจำและตีความเนื้อหา แต่มีผลต่อการรับรู้และจดจำในด้านตัวละครในเรื่อง ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงจะจดจำตัวละครได้ดีกว่ากลุ่มที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ ส่วนหนึ่งเพราะกลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง ได้มีการ

ติดตามอ่านหนังสือการ์ตูนชินจังประกอบกับการดูโทรทัศน์ จึงทำให้มีการรับรู้และจดจำตัวละครได้ดีกว่า

การรับรู้ จดจำและตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง

จากสมมติฐานที่ว่า การรับรู้ จดจำ และตีความของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ เพศ อายุ และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีการรับรู้ จดจำและตีความต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง บางด้านมีความเหมือนกัน บางด้านมีความแตกต่างกัน ดังนี้

จากการที่ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างดูวีดีโอการ์ตูนชินจังที่ถูกคัดเลือกมาฉายให้ดูเป็นตัวอย่างจำนวน 3 ตอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มมีการรับรู้และจดจำจากที่เกิดพฤติกรรมได้ใกล้เคียงกัน แต่มีความแตกต่างกันตรงที่การตีความหมาย ยกตัวอย่างเช่น จากตอนไปห้องสมุดต้องเงียบจากที่ชินจังไปรื้อหาหนังสือมาอ่านแล้วไม่ยอมเก็บ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนตีความหมายเป็นพฤติกรรมที่เกียจ ในขณะที่เด็กวัยเรียนมองว่าเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความซุกซน เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนจะสามารถรับรู้และจดจำพฤติกรรมของชินจังจากวีดีโอที่ได้ดูมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียน และกลุ่มเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง จะรับรู้ จดจำและตีความพฤติกรรมในฉากต่างๆ ที่ได้ดีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ

ทั้งนี้ เมื่อผู้วิจัยสอบถามกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมโดยรวมของชินจัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียน สามารถรับรู้ จดจำและตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียน และเมื่อเปรียบเทียบกันตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงมีการรับรู้ จดจำ และตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังได้ดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ที่เป็นเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงมีการรับรู้และจดจำพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังได้มากที่สุดโดยสามารถรับรู้และจดจำได้ถึง 16 พฤติกรรม จากพฤติกรรมทั้งหมด 18 พฤติกรรม (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 สรุปและเปรียบเทียบพฤติกรรมของตัวการ์ตูนจีนจิ้ง
ที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มรับรู้ จุดจำและตีความได้

พฤติกรรมของจีนจิ้งที่ได้จากการวิเคราะห์ เนื้อหาทั้ง 245 ตอน	การตีความ พฤติกรรม	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4
พูดจาไม่สุภาพ อวดดี ทำท่าย เลี้ยงผู้ใหญ่ พูดตรงไปตรงมา ตำหนิผู้อื่น	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓	✓	✓	✓
ดีใจ ชุกชุน ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ เอาแต่ใจตนเอง ไม่มี เกรงใจ	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓	✓	✓	✓
อวดอวยวะเพศหรือกัณฑ์ต่อหน้าผู้อื่น ทะเลิ่ง แอบดูกางเกงใน เปิดกระโปรงผู้อื่น เอาชุดชั้นในของแม่มาเล่น	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓	✓	✓	✓
ทำท่าทางเจ้าชู้ พูดจาจับผู้หญิงที่อายุมากกว่า จินตนาการ ถึงผู้หญิง	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓	✓	✓	✓
พูดจาและทำท่าทางเลียนแบบผู้อื่น	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓	✓	✓	✓
ชอบพูดผิด หรือใช้คำพูดผิด	พฤติกรรมที่ไม่ดี	-	-	✓	✓
ช่างสงสัย ช่างซักช่างถาม อยากรู้อยากเห็น	พฤติกรรมที่ไม่ดี	-	-	✓	-
ช่วยเหลือพ่อแม่และผู้อื่น ใจดี มีเมตตา	พฤติกรรมที่ดี	✓	✓	✓	✓
ขี้ลืมและขี้เกียจ เช่น ตื่นสาย แม่เรียกใช้ก็ไม่ยอมไป	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓	✓	✓	✓
ตีความหมายคำพูดผิดและนำไปปฏิบัติผิดๆ	พฤติกรรมที่ไม่ดี	-	-	✓	✓
มีความคิดในการแก้ปัญหาไม่เหมือนคนทั่วไป	พฤติกรรมที่ไม่ดี	-	-	✓	-
ร่าเริง สนุกสนาน	พฤติกรรมที่ดี	✓	✓	✓	✓
แก๊งเพื่อน คนอื่น และสัตว์	พฤติกรรมที่ไม่ดี	✓	✓	✓	✓
มีความคิดสร้างสรรค์	พฤติกรรมที่ดี	-	-	✓	-
โกหก	พฤติกรรมที่ไม่ดี	-	✓	✓	✓
กล้าหาญ	พฤติกรรมที่ดี	✓	✓	✓	✓
ไม่ยอมรับผิด โยนความผิดให้ผู้อื่น	พฤติกรรมที่ไม่ดี	-	-	-	-
ตั้งใจ เอาจริงเอาจัง	พฤติกรรมที่ดี	-	-	-	-

หมายเหตุ : กลุ่มที่ 1 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับ
ปานกลาง-สูง

กลุ่มที่ 2 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ

กลุ่มที่ 3 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับ
ปานกลาง-สูง

กลุ่มที่ 4 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ

พฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มสามารถรับรู้และจดจำได้เหมือนกันได้แก่ พุดจาต่าหนิหรือเถียงผู้ใหญ่ คือรันซุกซน ทะลิ่ง เจ้าชู้ ชอบเลียนแบบ ช่วยเหลือเพื่อน ชี้เกี่ยจและซี้ลิม ร่าเริงสนุกสนาน แกล้งเพื่อน และความกล้าหาญ

พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มสามารถรับรู้และจดจำได้ต่างกัน ได้แก่ การพุดผิด ซ่างสงสัยซ่างซักซ่างถาม การตีความหมายคำพุดและนำไปปฏิบัติผิดๆ มีความคิดแก้ปัญหาไม่เหมือนคนทั่วไป มีความคิดสร้างสรรค์ และพุดโกหก และพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มไม่สามารถรับรู้และจดจำได้เลย คือ การไม่ยอมรับผิด และความตั้งใจเอาจริงเอาจัง

ทั้งนี้ การที่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถรับรู้และจดจำบางพฤติกรรมได้นั้น เป็นเพราะบางพฤติกรรมต้องใช้การตีความที่สลับซับซ้อน และต้องใช้การสังเกตจากภาพที่ปรากฏทางโทรทัศน์ แต่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียนยังมีข้อจำกัดในการรับรู้และจดจำ จึงทำให้ไม่สามารถรับรู้และจดจำในบางพฤติกรรมออกมาได้

จากข้อสังเกตของผู้วิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียน จะสามารถรับรู้และจดจำพฤติกรรมที่อยู่ในฉากที่เป็นมุขตลกของการ์ตูนได้มากกว่าฉากธรรมดาทั่วไป ทั้งนี้เพราะความสนุกสนานของเนื้อหาที่เล่นกับการแสดงพฤติกรรมทะลิ่งและพฤติกรรมซุกซนที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนนั้นเป็นมุขตลกของการ์ตูนในฉากนั้นๆ ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความสนใจที่จะเปิดรับและสนใจที่จะจดจำได้มากกว่า

สำหรับการตีความหมายพฤติกรรมว่าเป็นพฤติกรรมที่ดีหรือไม่ดีนั้น กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มสามารถตีความหมายได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งสามารถตีความเปรียบเทียบพฤติกรรมของชินจังกับบุคคลใกล้เคียงตัวได้ โดยมักจะนำพฤติกรรมทางด้านความซุกซนและทะลิ่งมาเปรียบเทียบกับเพื่อนในห้องเรียนโดยเฉพาะเพื่อนผู้ชาย แต่สิ่งที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนทั้งสองกลุ่มไม่สามารถตีความหมายได้เลย คือ คำพุดของชินจังที่เป็นสัจญะใช้แทนความหมายของอวัยวะเพศชาย ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนสามารถเข้าใจในสัจญะประเภทนี้ได้

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างบางคนยังสามารถนำเนื้อหาของการ์ตูนที่รับรู้ได้มาตีความตามบรรทัดฐานจนกลายเป็นคติหรือข้อคิดที่ได้จากการดูการ์ตูนจีนจึงจ่อมแก่น โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนจะสามารถเสนอข้อคิดที่ได้จากเรื่องมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียน เช่น “ถ้าเป็นเด็กไม่ดีต้องถูกลงโทษ” “ให้รู้ว่าอะไรควรไม่ควร” “สอนว่าอย่าแก๊งเพื่อน ห้ามว่าพ่อแม่ อย่าทะเล้ง” กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนยังเสนอแนะให้มีการ censor เนื้อหาการ์ตูนจีนจึงในบางฉากที่ไม่เหมาะสมด้วย

สำหรับตัวแปรทางเพศที่มีต่อการรับรู้ จดจำและตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนจีนนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียนไม่ว่าจะเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้ จดจำและตีความคล้ายคลึงกัน จะมีความแตกต่างกันตรงที่ลักษณะความชื่นชอบการ์ตูนจีนจึง โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงส่วนใหญ่ชื่นชอบการ์ตูนจีนจึงที่การแสดงพฤติกรรมซุกซนและดูเป็นความตลก ในขณะที่เด็กผู้ชายส่วนใหญ่ชอบมุขตลกที่การแสดงพฤติกรรมทะเล้งของตัวการ์ตูน ทั้งนี้เพราะในสังคมไทยเด็กผู้หญิงถูกอบรมเลี้ยงดูให้รักนวลสงวนตัว ดังนั้น จึงมองพฤติกรรมทะเล้งว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างมาก เด็กผู้หญิงจึงไม่ค่อยชอบเวลาจีนจึงแสดงพฤติกรรมทะเล้ง ซึ่งผิดกับเด็กผู้ชายที่ชอบมุขตลกที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทะเล้งของจีนจึง แม้เด็กผู้ชายจะรับรู้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมแต่จะยอมรับได้มากกว่าเพราะชอบที่การแสดงออกของตัวการ์ตูนที่มีความตลกนั่นเอง

จากข้อสังเกตพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถรับรู้ จดจำและตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนจีนจึงในด้านที่ไม่เหมาะสมได้มากกว่าในด้านที่เหมาะสม ดังนั้น เมื่อถามถึงการเลียนแบบพฤติกรรมของตัวการ์ตูนจีนจึง กลุ่มตัวอย่างทุกคนจึงไม่ค่อยชอบและไม่ยอมรับว่ามี การแสดงพฤติกรรมเหมือนกับตัวการ์ตูนจีนจึง แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างบางคนจะถูกเพื่อนๆ ที่ร่วมการสนทนากลุ่มลุ่มมติว่ามีพฤติกรรมคล้ายจีนจึง แต่ก็พยายามปฏิเสธ ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างรับรู้ ว่า พฤติกรรมของจีนจึงส่วนใหญ่เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หากตนเลียนแบบหรือทำตามก็จะถูกมองว่าเป็นเด็กไม่ดี ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงไม่มีความต้องการที่จะเป็นหรือเลียนแบบจีนจึง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า เนื้อหาของการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น นำเสนอแก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กภายใต้สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวและสิ่งแวดล้อมในสังคมยุคปัจจุบัน ลักษณะการดำเนินเรื่องจะเป็นไปตามลำดับกาลเวลา บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันของตัวละครหลัก และการสร้างปัญหาความวุ่นวายของชินจังให้กับบุคคลแวดล้อมคนอื่นๆ ตั้งแต่ พ่อ แม่ เพื่อน คุณครู ญาติพี่น้อง หรือแม้แต่สุนัขของตนเอง

ในการ์ตูนชินจังจอมแก่น ผู้ชมจะไม่พบเห็นภาพการแสดงออกถึงความรุนแรงในลักษณะเลือดท่วมจอ ทั้งนี้เพราะการ์ตูนเรื่องนี้เป็นการ์ตูนแนวการดำเนินชีวิตของตัวแสดง มีลักษณะคล้าย Drama Comedy จึงไม่ปรากฏภาพความรุนแรงดังกล่าว แต่ปรากฏภาพความก้าวร้าวผ่านการแสดงพฤติกรรมของตัวละครทั้งท่าทางและคำพูด รวมถึงภาพการแสดงพฤติกรรมทางเพศ เช่น ภาพอวัยวะเพศของเด็ก ภาพการแสดงท่าทางทะเลาะ ทำท่าทางเจ้าชู้จับผู้หญิง เป็นต้น แต่ด้วยความเป็นการ์ตูนตลกและพูดถึงการแสดงพฤติกรรมของเด็ก ภาพที่ออกมาจึงดูตลกขบขันมากกว่าที่จะเป็นภาพที่ดูโง่ วาบหวาม หรือไม่เหมาะสม

สิ่งที่การ์ตูนเรื่องนี้ถูกวิพากษ์วิจารณ์มากที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศของชินจัง ทั้งนี้เป็นเพราะลักษณะของสังคมและวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันที่ยังมองว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ควรปกปิดไม่ควรเปิดเผยในที่สาธารณะ ดังนั้นเมื่อพบเห็นพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังที่แสดงออกในเรื่องนี้อย่างเปิดเผย จึงทำให้คนในสังคมส่วนใหญ่รับไม่ได้กับการแสดงพฤติกรรมเช่นนี้ และหวังกันว่าเด็กๆ ที่ดูการ์ตูนจะซึมซับและเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของชินจัง แต่จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า การแสดงพฤติกรรมในเรื่องเพศของชินจัง พบมากเป็นอันดับที่ 3 ในขณะที่พฤติกรรมที่พบมากที่สุดนั้น ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการพูดจาที่ไม่สุภาพ พูดจาเสียงผู้ใหญ่ ตำหนิผู้ใหญ่ และพฤติกรรมที่พบมากเป็นอันดับรองลงมาคือ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการแสดงความดีใจอัน ซุกซน เอาแต่ใจตนเอง อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าตัวการ์ตูนชินจังจะแสดงพฤติกรรมในด้านไม่เหมาะสมเป็นส่วนใหญ่ แต่ตัวการ์ตูนชินจังก็จะได้รับบทลงโทษจากแม่ของตน อยู่เสมอเมื่อมีการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

ตามหลักจิตวิทยา การแสดงพฤติกรรมในเรื่องเพศ เช่น การเล่นอวัยวะเพศ การอวดอวัยวะเพศ ถือเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่เด็กอายุ 3 – 12 ขวบ จะต้องมีเรื่องเพศมาเกี่ยวข้องกับการเล่นของพวกเขา เพราะเด็กเล็กๆ ต้องการจะรู้ถึงความแตกต่างกันทางเพศและจะใช้การเล่นสำรวจร่างกายตรงจุดที่เด็กสนใจและอาจจะทำอะไรบางอย่างที่ผู้ใหญ่รู้สึกว่าหยาบคาย อาการเล่นทางเพศของเด็กเป็นเพียงความอยากรู้อยากเห็นที่มีขึ้นตามธรรมชาติ มันส่งผลให้เด็กต้องสนใจเอาใจใส่กับอวัยวะส่วนต่างๆ ในร่างกายด้วย (นิมิต ศัลยา, 2529 : 105) นอกจากนี้พัฒนาการของแรงขับเคลื่อนทางเพศตามแนวจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ พบว่า เด็กในวัย 3 – 6 ปี จะมีความสุขความพอใจอยู่ที่อวัยวะเพศ เด็กชอบจับอวัยวะเพศ อยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศมากขึ้นพร้อมๆ กับมีความอยากรู้อยากเห็นอวัยวะเพศของผู้อื่น และอยากอวดอวัยวะเพศของตนด้วย เด็กไม่เข้าใจว่าการจับอวัยวะเพศเป็นสิ่งผิด และไม่ได้คิดถึงอวัยวะเพศในด้านของการสืบพันธุ์ ดังนั้น เราจึงสามารถพบเห็นเด็กเล็กๆ ชอบเล่นอวัยวะเพศ หรือนำมาอวัยวะเพศมาอวดให้พ่อ แม่ หรือ บุคคลอื่นๆ ที่เขาสนิทสนม และเด็กๆ จะมองว่าเป็นเรื่องของความสนุกสนานและมีความพึงพอใจที่ได้แสดงพฤติกรรมเหล่านี้ หากมองในแง่ดี การเล่นที่มีเรื่องเพศของเด็กๆ มิใช่เป็นเรื่องน่าอาย แต่กลับมีส่วนชักนำผู้ปกครองให้หันมาสนใจปัญหาทางเพศที่เด็กๆ อยากรู้ ผู้ปกครองควรค่อยๆ เข้าใจและยอมรับความสนใจใคร่รู้ของพวกเขาตามธรรมชาติ รวมทั้งการที่ต้องเตรียมพร้อมที่จะตอบคำถามและอธิบายให้เด็กๆ ฟังด้วยความเข้าใจเพื่อให้เขาสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสมต่อไปในอนาคต

หากเปรียบเทียบการแสดงพฤติกรรมในเรื่องเพศของเด็กกับตัวการ์ตูนซินจังก็พบว่ามีความคล้ายคลึงกัน ซินจังเป็นตัวการ์ตูนที่สวมบทบาทเด็ก 5 ขวบที่มีการแสดงพฤติกรรมในเรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมา ซินจังรู้สึกสนุกสนานไปกับการอวดอวัยวะเพศและกันของตนให้คนอื่นได้เห็น ได้ชม ด้วยการเอาปากกาไปวาดบริเวณอวัยวะเพศให้เป็นรูปช้างแล้วทำท่าสาวยไปมา หรือ การเดินระบำกัน ที่เป็นการทำท่าทางสายสะโพกไปมาพร้อมเอามือมาตีบริเวณสะโพกเป็นจังหวะ ซินจังสามารถแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ได้ในทุกเวลาและทุกสถานการณ์ โดยเฉพาะช่วงที่อารมณ์ดี ซินจังจะแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ด้วยสีหน้าที่บ่งบอกถึงความสุขและความพึงพอใจ แม้แต่ในยามที่สถานการณ์คับขันซินจังก็สามารถแสดงการเดินระบำกันได้ โดยไม่สนใจว่าคนรอบข้างจะรู้สึกอย่างไร แต่การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวของซินจังก็ช่วยทำให้สถานการณ์คลายความตึงเครียดลงได้ เสมือนหนึ่งว่าซินจังไม่ค่อยรู้สึกรู้สาเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีแต่รู้สึกสนุกสนานไปกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว และต้องการแสดงออกถึงสิ่งที่ตนเองรู้สึกมีความสุข และคิดว่าคนอื่น ๆ จะมี

ความสุขตามไปด้วยเท่านั้นเอง และสิ่งเหล่านี้เองที่กลายเป็นเรื่องของความตลกขบขันที่เด็กๆ รับรู้ได้จากการ์ตูน

สิ่งเหล่านี้คือเนื้อหาการ์ตูนชินจังจอมแก่นที่น่าเสนอผ่านแง่มุมของการแสดงออกใน พฤติกรรมของเด็ก โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งตามแนวคิดในทางจิตวิทยามองว่า เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับเด็กสำหรับมนุษย์ทุกคนเพียงแต่ไม่กล้าเปิดเผยต่อสาธารณะเท่านั้น ทั้งนี้ ผู้แต่ง ต้องการสื่อให้เห็นภาพความเป็นจริงของพฤติกรรมเด็ก และนำมาตีแผ่ความเป็นจริงผ่าน ตัวการ์ตูนชินจัง โดยสร้างให้ชินจังแสดงพฤติกรรมตามความคิดความต้องการของตนโดยไม่คำนึง ถึงกรอบและระเบียบของสังคมที่วางไว้ และนำมาเป็นจุดเด่นในการสร้างมุขตลกของเรื่อง ในมุมมองหนึ่งชินจังคือ ผู้ละเมิดข้อห้ามที่ถูกสังคมตีตราและไม่คบหาสมาคมด้วย ในขณะที่เดียวกัน อีกมุมมองหนึ่งชินจังก็ถูกกล่าวว่าเป็นเด็กที่มีความฉลาด มีอิสระและเสรีภาพในการคิดจินตนาการ และกระทำกิจกรรมต่างๆ ชินจังจึงเสมือนเป็นเสรีภาพของเด็กในการคิดจินตนาการอย่างไร้กรอบ หรือขอบเขตที่ถูกกำหนดโดยสังคมอีกทั้งสะท้อนถึงความพยายามแปลงสัญชาตญาณทางเพศให้เป็นกิจกรรมแบบอื่นเพื่อให้สังคมยอมรับและมีคุณประโยชน์ต่อสังคม (สิริพร สมบูรณ์บุรณะ, 2540 : 37)

เมื่อผู้วิจัยได้จัดสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาการรับรู้ จุดจำและตีความของเด็กที่มีต่อพฤติกรรม ของตัวการ์ตูน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทาง เศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกัน สามารถรับรู้พฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังในด้านต่างๆ ได้ อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะพฤติกรรมในด้านที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ พฤติกรรมคือรังแกผู้อื่น พูดจาเสียง ผู้ใหญ่ ทะเลาะ ชกชน เจ้าชู้ แกล้งเพื่อน ชักเย็บ ขี้ลืม ชอบเลียนแบบ ส่วนพฤติกรรมในด้านที่ เหมาะสมของชินจังที่เด็กๆ รับรู้ได้ ได้แก่ ช่วยเหลือเพื่อน ร่าเริง และกล้าหาญ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง ทุกคนสามารถแยกแยะตีความได้ว่า พฤติกรรมของชินจังแบบไหนดีและแบบไหนที่ไม่ดี และยัง สามารถนำเนื้อหาการ์ตูนที่รับรู้ได้มาตีความ เป็นข้อคิดหรือคติสอนใจที่ได้จากเรื่องในแง่มุมต่างๆ ได้อีกด้วย

จากข้อสังเกตของผู้วิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะสามารถจดจำพฤติกรรมของ ชินจังได้ดีในฉากที่ชินจังแสดงพฤติกรรมทะเลาะ วิวาทวิวะเพศ ฉากที่เพื่อนๆ ของชินจังกำลังได้รับความเดือดร้อนจากฝีมือของชินจัง ฉากที่ชินจังพูดจาตรงไปตรงมาแต่ดูไม่มีสัมมาคารวะกับผู้ใหญ่ หรือฉากที่ชินจังถูกแม่ลงโทษ ซึ่งฉากเหล่านี้จะสอดแทรกไปด้วยมุขตลกของการ์ตูน ทำให้ดู

เป็นความสนุกสนาน กลุ่มตัวอย่างมีการตีความหมายการแสดงออกทางเพศและการแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ ของชินจึงเป็นความตลกขบขัน มากกว่าที่จะมาใส่ใจว่าเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมและไม่สมควรดู ดังเช่นที่ นพ.ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ ได้วิจารณ์ไว้ว่า “การ์ตูนชินจึงจอมแก่นเป็นการ์ตูนแนวบ้าบอคอกแตก การ์ตูนแนวนี้จะใช้พล็อตที่อาศัยเทคนิคการสร้างอารมณ์ขันที่ได้ผลเสมอ Unexpected Humorism คือ การสร้างสถานการณ์ที่เหนือความคาดเดาได้ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านรู้สึกสนุกสนานและหัวเราะไปกับเรื่องราวที่ไม่มีโอกาสมีในชีวิตจริงได้ ความชื่นชอบของเด็กที่มีต่อการ์ตูนชินจึงนั้นอาจเป็นเพราะตัวการ์ตูนพูดในสิ่งที่เด็กไม่กล้าพูดทำในสิ่งที่เด็กไม่กล้าทำ ความอยากพูดแต่ไม่กล้าพูด ความอยากทำแต่ไม่กล้าทำ เป็นความขัดแย้งในจิตใจของเด็กที่ต้องหาทางออก การ์ตูนชินจึงเข้ามาหาทางออกให้ด้วยเรื่องราวเหนือจริง ช่วยให้เด็กๆ ใช้กลไกทางจิตที่เรียกว่า Humorism จัดการกับความขัดแย้งดังกล่าวได้ สำหรับเช็ทซ์ในการ์ตูนญี่ปุ่นมักปรากฏออกมาให้เห็นโดยไม่มีกาลเทศะ เช็ทซ์ในการ์ตูนญี่ปุ่นอาจจะไม่ได้มีความหมายทางเพศใดๆ เลย แต่มีหน้าที่เป็นเพียงเครื่องมือของอารมณ์ขันเท่านั้น”

ทั้งนี้ จากการวิจัยยังพบว่า ตัวแปรที่ไม่มีผลต่อการรับรู้ จดจำและตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจึงเลย คือ ตัวแปรทางด้านเพศ แต่จะมีผลต่อทัศนคติที่เกี่ยวกับความชื่นชอบขบขันตลกในการ์ตูนชินจึง ส่วนตัวแปรทางด้านอายุและสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีผลต่อการเปิดรับการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจึงจอมแก่น และมีผลต่อการรับรู้ จดจำ และตีความตัวละครและพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจึง บางพฤติกรรมรับรู้ได้เหมือนกัน บางพฤติกรรมรับรู้ได้แตกต่างกัน โดยเด็กวัยเรียนจะรับรู้ จดจำและตีความในด้านพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจึงได้มากกว่าเด็กก่อนวัยเรียน และเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูง จะรับรู้ จดจำ และตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจึงได้มากกว่าเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครัวในระดับต่ำ

การที่เด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การรับรู้ จดจำ และตีความของที่มีต่อตัวละครและพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจึงแตกต่างกันนั้น เนื่องจาก การรับรู้และการตีความของเด็กจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านจิตใจ อันได้แก่ลักษณะการเลือกเปิดรับ การเลือกตีความ และการเลือกจดจำ ในเนื้อหาสาระที่ตนสนใจ และองค์ประกอบทางด้านสังคม อันได้แก่ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูภายในครอบครัว รวมทั้งประสบการณ์ที่เด็กได้เรียนรู้และสั่งสมมา อีกประการหนึ่ง คือ การ์ตูนชินจึงจอมแก่นได้เริ่มแพร่ภาพออกอากาศมาตั้งแต่ปี 2540 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยเรียนมีอายุเฉลี่ย

อยู่ที่ 9 ปี ดังนั้น ในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมาเด็กวัยเรียนมีโอกาสสั่งสมประสบการณ์จากการที่ได้ดูการ์ตูนชินจังมาตั้งแต่อายุ 4 ปี เด็กวัยเรียนจึงมีความคุ้นเคยและสามารถตอบข้อคำถามพร้อมทั้งให้คำอธิบายได้ละเอียดกว่าเด็กก่อนวัยเรียน และเมื่อเด็กวัยเรียนที่มาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง-สูงมีกำลังทรัพย์ที่จะติดตามดูเนื้อหาการ์ตูนชินจังจากสื่ออื่นๆ เช่น หนังสือการ์ตูนและวีดีโอซีดี ทำให้การรับรู้ จดจำและตีความของเด็กกลุ่มนี้จึงมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และมากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นๆ

สำหรับเด็กก่อนวัยเรียนนั้นจะมีข้อจำกัดในเรื่องการรับรู้ จดจำและตีความในพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง ชื่อของตัวละครที่เป็นภาษาญี่ปุ่น และการตีความหมายคำพูดที่เป็นสัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเด็กก่อนวัยเรียนยังขาดประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ในการถอดรหัสเพื่อตีความสัญลักษณ์ที่ตัวเองพบ อีกทั้งความสามารถในทางความเข้าใจที่มีต่อภาพของเด็กนั้น เด็กเล็กขนาดชั้นอนุบาลและประถมตอนต้นนั้นหลังจากดูโทรทัศน์แล้วอาจจะจำเหตุการณ์และความต่อเนื่องของเนื้อเรื่องได้ แต่ไม่สามารถอธิบายเหตุผลของการกระทำหรือเจตนาในการกระทำของตัวแสดงในเรื่องได้ดีนัก ส่วนเด็กในระดับชั้นประถมปลายและชั้นมัธยมต้นจะจำรายละเอียดของเหตุการณ์และความต่อเนื่องของเรื่องได้มากกว่ากับยังเข้าใจถึงเจตนาหรือเหตุผลของการกระทำของตัวแสดงได้ดีกว่าเด็กเล็กอีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากเด็กที่โตกว่าเข้าใจความนึกคิดของคนอื่นๆ ได้มากกว่า สามารถรับรู้ได้ดีกว่า และมีความตั้งใจดูโทรทัศน์มากกว่าเด็กเล็ก (นิรมล ชยุตสาหกิจ, 2524 : 106) ถึงแม้เด็กก่อนวัยเรียนจะมีการจัดระบบการจดจำสิ่งต่างๆ ได้น้อยกว่าเด็กในวัยเรียนแล้ว แต่เด็กจะมีการจัดระบบการจำสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น และสามารถจะจำเรื่องใหม่ๆ ได้อย่างดี ความสามารถในการจำที่เพิ่มขึ้นนี้จะเป็นไปในรูปของความสามารถในการจำได้ดีขึ้น และสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความจำจะค่อยๆ พัฒนาขึ้นตามลำดับอายุและจะจำได้ดีที่สุดเมื่อเป็นผู้ใหญ่

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการ์ตูนชินจังจอมแก่นจะเป็นที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่างอย่างมาก แต่เมื่อกลุ่มตัวอย่างทำการเปรียบเทียบลักษณะการแสดงพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง กับ บุคคลที่ตนเองรู้จักนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปรียบเทียบพฤติกรรมทางด้านความซุกซนและทะเลาะกับเพื่อนในห้องเรียนเดียวกัน โดยบุคคลที่ถูกเปรียบเทียบนั้นจะพยายามไม่ยอมรับและไม่ชอบที่จะถูกเปรียบเทียบให้เป็นเหมือนชินจัง ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และตีความพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังไปในทางลบเสียเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ตัวการ์ตูนชินจังในความคิดของเด็กจึงเป็น

“เด็กไม่ดี” เด็กๆ จึงไม่อยากให้ตนถูกนำไปเปรียบเทียบกับตัวการ์ตูนชินจังเพราะเด็กทุกคนยังอยากเป็น “คนดี” ในสายตาของผู้ใหญ่

แม้ว่าปัจจุบันกระแสการวิพากษ์วิจารณ์การ์ตูนชินจังจ่อมแก่นจะเงียบหายไป แต่เนื้อหาการ์ตูนที่นำเสนอพฤติกรรมของชินจังในรูปแบบต่างๆ ก็ยังคงแพร่ภาพออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อยู่เหมือนเดิม การนำเสนอพฤติกรรมทางด้านลบ โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศของตัวการ์ตูนก็ยังปรากฏชัดอยู่ ซึ่งหากมองในสายตาของผู้ใหญ่ย่อมมีความเป็นห่วงกลัวว่าการปล่อยให้เด็กได้รับรู้และซึมซับภาพพฤติกรรมเหล่านั้นจากตัวการ์ตูนไปเรื่อยๆ จะส่งผลให้เด็กเกิดการเลียนแบบและรับรู้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นเรื่องปกติและกลายเป็นการประพฤติกปฏิบัติเลียนแบบตัวการ์ตูนจนหลุดกรอบบรรทัดฐานของสังคมและวัฒนธรรมไทย

ในขณะที่มุมมองของเด็กมองว่า การ์ตูนชินจังจ่อมแก่นเป็นการ์ตูนที่นำเสนอเรื่องราวที่สนุกสนาน เด็กจะรู้สึกผ่อนคลายเมื่อได้ดูการ์ตูน เพราะผู้แต่งใช้หลักการวาดภาพง่ายๆ สื่อสารอย่างตรงไปตรงมาไม่ต้องอาศัยการตีความมากมาย ประกอบกับการนำเสนอพฤติกรรมที่เป็นธรรมชาติของเด็กและเรื่องราวที่คล้ายกับสภาพชีวิตประจำวันของเขา เลยทำให้เด็กรู้สึกตัวการ์ตูนชินจังได้แสดงออกในสิ่งที่เด็กอยากจะทำแต่ไม่กล้าทำ เด็กจึงตีความการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นมุขตลกและเสียงหัวเราะ อีกทั้งผลสรุปที่ได้จากงานวิจัยพบว่า เด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียนสามารถรับรู้และตีความได้ว่าพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังส่วนใหญ่เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แสดงว่าเด็กมีความคิดเป็นของตัวเอง รู้จักแยกแยะสิ่งที่ดีและไม่ดีได้ เด็กๆ ยังไม่อยากเลียนแบบหรือเป็น “ชินจัง” เพราะเด็กรู้ว่าชินจังไม่ใช่ “Hero” แต่เป็นเพียงแค่ “ตัวตลก” สำหรับเขา

หากมองในแง่ดี การเปิดรับการ์ตูนชินจังจ่อมแก่นก็ทำให้เด็กได้ผ่อนคลาย ตลกขบขันไปกับความสนุกสนานของเรื่องราว และใช้กลไกทางจิตวิทยาตามที่ นพ.ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ เรียกว่า Humorism เข้าไปช่วยให้ผ่านความขัดแย้งในใจของเด็ก และลดความกดดันภายในจิตใจของเด็กได้ รวมทั้งลักษณะการแสดงพฤติกรรมทางเพศของชินจังก็เป็นเพียงการแสดงบทบาทตามหลักจิตวิทยาของเด็กโดยทั่วไปที่พบเห็นได้ในช่วงอายุ 3 - 6 ปี ที่เด็กจะมีความสนใจเรื่องอวัยวะเพศของตนเป็นพิเศษ อยากรู้ อยากเห็น อยากอวด และมองว่าการเล่นอวัยวะเพศไม่ใช่เรื่องเสียหาย เพียงแต่ต้องการตอบสนองความพึงพอใจของตนและนำไปสู่การเรียนรู้บทบาทของตนที่ถูกต้องในอนาคต

แต่ถ้ามองในทางตรงข้ามในเรื่องผลกระทบของสื่อก็เป็นสิ่งที่ต้องวิตกกังวลว่า จีนจึงกำลังถ่ายทอดพฤติกรรมในด้านที่ไม่เหมาะสมให้กับเด็ก ให้เด็กได้ค่อยๆ ซึมซับไปโดยไม่รู้ตัว และอาจกลายเป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปสู่ด้านที่ไม่เหมาะสมได้ เมื่อเด็กๆ ได้เรียนรู้การแสดงบทบาทจากตัวการ์ตูนจีนจึงไปมากเข้า บ่อยเข้า เด็กๆ อาจมองว่า การแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นเรื่องปกติธรรมดา และกลายเป็นค่านิยมของการแสดงออกอย่างหนึ่ง เราคงไม่อยากเห็นภาพเด็กชายหญิงอายุน้อยพูดจาไม่มีสัมมาคารวะ หรือกลายเป็นสังคมที่ไม่อย่างอายุในการแสดงออกทางเพศ

เด็กเล็กยังมีประสบการณ์ชีวิตน้อย จึงง่ายที่จะตกอยู่ใต้อิทธิพลของสิ่งที่ได้ดูจากโทรทัศน์ ถ้าเด็กดูสิ่งที่โทรทัศน์เสนอในแง่ลบที่ไม่ดีมากเกินไป เด็กอาจมีทัศนคติต่อโลกและชีวิตที่ผิดๆ นอกจากนี้ตามทฤษฎีของ Bandura ก็แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่เด็กสังเกตจากตัวแบบ (Model) ไม่ว่าจะเป็นตัวแบบในชีวิตจริงหรือในจอโทรทัศน์จะเป็นสิ่งที่เด็กเรียนรู้และจดจำเอาไว้เพื่อเป็นแนวทางในการกระทำจริงต่อไป รวมทั้งมีงานวิจัยที่มาสสนับสนุนว่า หากให้เด็กดูรายการโทรทัศน์ที่ส่งเสริมพฤติกรรมสร้างสรรค์สังคม เด็กก็จะมีพฤติกรรมการแสดงออกในทางบวกและมีการรับรู้พฤติกรรมที่เหมาะสมได้ดี ในทางตรงกันข้ามหากให้เด็กดูรายการโทรทัศน์ที่มีความก้าวร้าวในรูปแบบต่างๆ เด็กก็จะมีการแสดงออกในทางที่แย่ง ไม่ค่อยเชื่อฟังกฎเกณฑ์ กฎระเบียบของสังคม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รายการโทรทัศน์ถ้าผลิตอย่างมีวัตถุประสงค์ในทางสร้างสรรค์แล้วย่อมมีศักยภาพในการพัฒนาเด็กไปในทิศทางที่เหมาะสมได้

อย่างไรก็ตาม การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กหรือการก่อปัญหาให้กับสังคมคงไม่อาจที่จะกล่าวโทษสื่อเพียงอย่างเดียว อิทธิพลของสื่อมวลชนจะแตกต่างกันไปตามความแตกต่างของบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับกระบวนการเลือกสรรและสถาบันครอบครัวของเด็กด้วย Kimball และ Joy (1987) ได้เสนอแนะว่า บทบาทของผู้ปกครองในฐานะสื่อบุคคลมีผลต่อความเข้าใจในเรื่องความก้าวร้าวทางโทรทัศน์ ข้อวิจารณ์ของผู้ใหญ่ต่อรายการโทรทัศน์ขณะดูโทรทัศน์พร้อมกับเด็กช่วยให้เด็กเข้าใจความสัมพันธ์ของแรงจูงใจและพฤติกรรมก้าวร้าวและช่วยลดทอนทัศนคติที่ก้าวร้าวรุนแรง ดังนั้น ผู้ปกครองจึงควรหาเวลาที่จะมีส่วนร่วมในการดูโทรทัศน์และร่วมสนุกรสนานไปกับรายการต่างๆ รวมถึงการ์ตูนที่แฝงไว้ด้วยจินตนาการของเด็กๆ และร่วมวิพากษ์วิจารณ์ไปกับเด็กๆ ด้วย โดยไม่มองว่าการ์ตูนเป็นเรื่องที่ไร้สาระ ผู้ปกครองจะได้เป็นผู้นำบุตรหลานให้ไปในทางที่ถูกต้อง ไม่ใช่ให้สื่อเป็นผู้นำทาง แต่จากงานวิจัยพบว่า มีผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างเพียง 15% เท่านั้น ที่มีการสอนหรือวิจารณ์พฤติกรรมจีนจึงร่วมไปกับเด็กๆ ในระหว่างที่ดูโทรทัศน์ ซึ่งแสดง

ให้เห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยให้ความสนใจในการร่วมดูโทรทัศน์และวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับสิ่งที่เด็กกำลังดูจริงๆ แล้วผู้ปกครองคือผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กๆ มากที่สุด การพูดคุยในเรื่องต่างๆ ที่เด็กกำลังเปิดรับหรือแม้แต่พูดคุยในเรื่องเพศที่เด็กๆ กำลังเปิดรับผ่านสื่อการ์ตูน ผู้ปกครองก็สามารถพูดคุยได้ด้วยความเต็มใจและเข้าใจถึงธรรมชาติของเด็ก เพื่อที่จะชี้แจงให้เด็กเข้าใจในเรื่องเพศได้อย่างถูกต้องและแสดงออกได้อย่างเหมาะสม ในมุมมองของผู้วิจัยมองว่า ผู้ปกครองไม่ควรเป็นผู้ปิดกั้น แต่ควรเป็นผู้ถ่วงดุลสื่อ อีกทั้งควรมานั่งดูหนังพิจารณาเนื้อหา สอดแทรกคำสอนไปกับสื่อที่เด็กๆ กำลังเปิดรับ เมื่อเด็กได้รับข้อเสนอแนะในทางที่ดีจากผู้ปกครองเด็กก็จะมีความรู้ ความเข้าใจ และยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัวในแนบแน่นขึ้นด้วย

ข้อจำกัดในงานวิจัย

1. งานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาในเรื่องการรับรู้ของเด็กที่มีต่อเนื้อหา และพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจังในการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น ไม่ได้ศึกษาในด้านการเลียนแบบตามที่เป็นประเด็นที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ อีกทั้งข้อมูลที่ได้จากการจัดสนทนากลุ่มเป็นเพียงความคิดเห็นของเด็กที่มีต่อการเลียนแบบพฤติกรรมจากตัวการ์ตูนเท่านั้น จึงไม่สามารถนำผลวิจัยไปสรุปอ้างอิงในเรื่องการเลียนแบบได้

2. งานวิจัยชิ้นนี้ใช้การจัดสนทนากลุ่มกับเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลทางด้านกรรับรู้ จดจำและตีความของเด็กที่มีต่อเนื้อหาและพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง ซึ่งการจัดสนทนากลุ่มสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนค่อนข้างพบปัญหา มาก เนื่องจากเด็กก่อนวัยเรียนยังขาดทักษะในด้านการทำความเข้าใจต่อลักษณะการแสดงพฤติกรรมที่สลับซับซ้อน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องใช้การถามนำเข้าช่วยเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามให้มีความชัดเจนมากขึ้น และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนมักตอบคำถามตามเพื่อน ทำให้คำตอบที่ได้รับมีความคล้ายคลึงกันและไม่หลากหลาย ประกอบกับความไม่คุ้นเคยระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับผู้วิจัย กลุ่มตัวอย่างบางคนจึงไม่ค่อยกล้าตอบคำถาม โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดตะล่อมผู้วิจัยต้องให้คุณครูอนุบาลที่เข้าร่วมในการสนทนากลุ่มเป็นผู้ถามคำถามให้ในบางคำถาม ดังนั้น ลักษณะคำตอบของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กก่อนวัยเรียนทั้งสองกลุ่มจึงมีความใกล้เคียงกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอสำหรับงานศึกษาวิจัยในอนาคต

เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาเฉพาะด้านการรับรู้ของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง ในขณะที่การ์ตูนทางโทรทัศน์มักถูกวิพากษ์วิจารณ์อยู่เสมอว่า นำเสนอสิ่งที่ไม่เหมาะสมทำให้เด็กเลียนแบบ จึงควรมีการศึกษาด้านการเลียนแบบพฤติกรรมจากตัวการ์ตูนของเด็ก แต่การศึกษาเรื่องการเลียนแบบนั้นเป็นการศึกษาถึงผลกระทบของสื่อในระยะยาว แต่ปัจจุบันพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ของไทยไม่ค่อยมีการศึกษาในระยะยาวเท่าใดนัก จึงควรมีการเปลี่ยนรูปแบบศึกษา มาเป็นการศึกษาถึงผลกระทบของสื่อในระยะยาวบ้าง เพราะการศึกษาในระยะยาวจะช่วยในการอธิบายและตอบปัญหาที่กำลังถกเถียงกันในเรื่องผลกระทบของสื่อได้อย่างชัดเจนขึ้น

นอกจากนี้ควรมีการศึกษาผู้คัดเลือกสื่อการ์ตูนทางโทรทัศน์ว่า มีหลักเกณฑ์ ขั้นตอน ในการคัดเลือกภาพยนตร์การ์ตูนที่จะนำมาเสนออย่างไร ตลาดภาพยนตร์การ์ตูนต่างประเทศที่เป็นแหล่งในการซื้อหาการ์ตูนที่นำมาฉายในไทยนั้นเป็นอย่างไร หรือเป็นการศึกษาเปรียบเทียบเนื้อหาของภาพยนตร์การ์ตูนไทยกับภาพยนตร์การ์ตูนต่างประเทศ บ้างก็ทำให้ประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จเป็นเพราะเหตุใด แนวเรื่องเป็นเช่นไร เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในด้านวิธีวิจัย

เนื่องจากการทำวิจัยสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนด้วยวิธีจัดสนทนากลุ่มค่อนข้างพบปัญหาในกรณีที่ผู้วิจัยและเด็กก่อนวัยเรียนไม่มีความสนิทสนมคุ้นเคยกัน ทำให้เด็กไม่ค่อยกล้าตอบคำถามหรือตอบคำถามได้น้อย ดังนั้น จึงควรใช้วิธีวิจัยรูปแบบอื่นกับเด็กก่อนวัยเรียน เช่น

- การสังเกตโดยผู้วิจัยเข้าไปมีส่วนร่วม (Participant Observation) วิธีนี้ผู้วิจัยจะเข้าสังเกตโดยทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มตัวอย่าง เสมือนว่าผู้วิจัยเป็นสมาชิกผู้หนึ่งของกลุ่ม อาจใช้การเข้าร่วมกับชีวิตประจำวันของกลุ่ม หรือองค์กรที่ศึกษาในระยะเวลาหนึ่ง และเฝ้าดูกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาว่ามีการปฏิบัติตนอย่างไร เช่น ผู้วิจัยเข้าไปเป็นคุณครูของโรงเรียนอนุบาล หรือเข้าไปร่วมเล่นหรือทำกิจกรรมกับเด็กเล็กอยู่บ่อยๆ และสม่ำเสมอ

- การสังเกตโดยผู้วิจัยไม่เข้าไปมีส่วนร่วม (Nonparticipant Observation) ผู้วิจัยจะเข้าสังเกตโดยอยู่วงนอกของกลุ่มตัวอย่าง กระทำตนเป็นบุคคลภายนอก ไม่เข้าไปร่วมทำกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังสังเกตอยู่ เช่น เข้าไปสังเกตการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ภายในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะแก่ผู้ปกครอง และผู้ผลิตสื่อ

1. ผู้ปกครองควรหันมาสนใจสื่อประเภทต่างๆ ที่เด็กกำลังเปิดรับอยู่ เพื่อจะได้เข้าใจ จินตนาการ ความคิด ความต้องการของเด็ก และผู้ปกครองจะได้ช่วยกลั่นกรองและให้คำแนะนำแก่ เด็กได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม คงไม่มีคำชี้แนะจากสื่อใดที่ดีไปกว่า คำชี้แนะจากผู้ปกครองของ เด็กเองที่จะคอยสอนในสิ่งที่ถูกต้องแก่เขา ให้เขาค่อยๆ เรียนรู้และเข้าใจ ดีกว่าจะปล่อยให้เด็ก สนใจแต่คำพูดของการ์ตูน มากกว่าสนใจคำพูดบิดามารดาของตนเอง

2. สถานีโทรทัศน์ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของผู้ชมทั้งกลุ่มเด็กและกลุ่มผู้ใหญ่ที่มีต่อ เนื้อหาการ์ตูนที่ได้แพร่ภาพออกอากาศอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ เพื่อเข้าใจความต้องการของเด็ก และ ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ปกครองที่ใกล้ชิดเด็ก และนำมาเป็นหลักในการคัดเลือกและปรับปรุงสื่อ ที่จะนำเสนอแก่เด็ก

3. ปัจจุบันผู้วิจัยพบว่า เริ่มมีผู้ผลิตสื่อให้ความสนใจหันมาผลิตภาพยนตร์การ์ตูนโดยฝีมือ คนไทย เช่น ปลาบู่ทอง สังข์ทอง โลกนิทาน ป.ปลาตากลม ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน เป็นต้น โดย เนื้อหาส่วนใหญ่จะมีโครงเรื่องจากนิทานพื้นบ้านและสอดแทรกด้วยเนื้อหาที่ส่งเสริมสังคม แต่ การ์ตูนไทยกลับไม่ค่อยได้รับความนิยมเมื่อเปรียบเทียบกับการ์ตูนญี่ปุ่น และยังไม่ค่อยมีผู้วิจัย ศึกษา ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาการ์ตูนไทยในหลายๆ ด้าน ตั้งแต่เนื้อหา ผู้ผลิต ตลอดจนผู้รับสาร เพื่อจะนำข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงรูปแบบการผลิตการ์ตูนไทยให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับ ความต้องการของคนดูที่เป็นเด็ก รวมทั้งควรมีการสนับสนุนจากหลายๆ หน่วยงานเพื่อจะได้ ส่งเสริมให้ผู้ผลิตหันมาผลิตการ์ตูนไทยเพิ่มมากขึ้น หลากหลายแนวขึ้น และจะได้เพิ่มความนิยม แพร่หลายของการ์ตูนไทยต่อไป